

President's Dinner: *een traditie*

Het President's Dinner wordt in 2017 alweer voor de vijftiende keer georganiseerd. Hoe is deze traditie begonnen en hoe heeft deze zich door de jaren heen ontwikkeld? Wilma Bakker (SHV), die bijna vanaf het begin bij de organisatie van het President's Dinner betrokken was, vertelt erover.

Wat is het President's Dinner precies?

“Het President's Dinner is een galadiner voor stakeholders, relaties, commissievoorzitters, partners en overige genodigden. Het is een feestelijke avond met goed eten op een speciale locatie, op uitnodiging van de voorzitter van het IIA. Het is een heel mooi event. Tijdens de avond wordt er natuurlijk genetwerkt, maar vooral genoten.”

Wat was de aanleiding voor het eerste President's Dinner?

“Thijs Smit, destijds vicevoorzitter van het IIA, was in Groot-Brittannië bij twee President's Dinners geweest. Die vond hij zo inspirerend dat hij een dergelijk diner ook bij IIA Nederland wilde introduceren. Er waren echter geen budgettaire mogelijkheden om het galadiner vanuit het instituut te organiseren. Toen heeft Thijs Ahold en Deloitte bereid gevonden elk de helft van het diner te sponsoren. Nanning van der Hoop en Milka Lesparre organiseerden het diner vanuit het IIA. Dit eerste President's Dinner vond plaats in Slot Zeist en was een groot succes. Thijs had nooit gedacht dat het zo'n mooie traditie zou worden! Hij is er nog altijd elk jaar bij.”

Hoe heeft het President's Dinner zich ontwikkeld?

“Vanaf 2006 ben ik nauw bij de organisatie betrokken geweest. Door de jaren heen zijn er veel accentverschuivingen geweest en nieuwe ideeën uitgetoetst. Zo is er eens een minder formele locatie gebruikt met daarbij een live band, maar de informelere setting gaf niet dezelfde sfeer die zo passend is bij het President's Dinner. Ook de muziek maakte het netwerken lastiger, dus dat is weer teruggedraaid. Wat vanaf het eerste President's Dinner hetzelfde is gebleven, is een vaste tafelschikking tijdens de eerste ronde van het diner. Zo kunnen we bepaalde mensen met elkaar laten kennismaken en het netwerken bevorderen. Na Deloitte

Over...

Wilma Bakker werkt op de afdeling Audit bij SHV. Ze was secretaresse Internal Audit en assistent van Thijs Smit en vanuit die hoedanigheid betrokken bij de organisatie van het event.

Jaar Locatie

2016	Landgoed Vreugd en Rust - Voorburg
2015	Kasteel Ammersoyen - Ammerzoden
2014	Slot Loevestein - Poederloijen
2013	Stadhuis Gouda - Gouda
2012	Kasteel de Schaffelaar - Barneveld
2011	De Orangerie - Den Bosch
2010	Kasteel Doorwerth - Heesum
2009	't Kruithuis Arsenaal - Woudrichem
2008	Kasteel Vanenburg - Putten
2007	overgeslagen - vanwege Internationaal Congres in Nederland
2006	Kasteel Vanenburg - Putten
2005	Kasteel Maurick - Vught
2004	Kasteel Maurick - Vught
2003	Kasteel Montfoort - Montfoort
2002	Slot Zeist - Zeist

en Ahold is PwC met Hans Borghouts sponsor geweest. De afgelopen elf jaar sponsorden Robert Bogtstra en Hans van Everdingen het President's Dinner. Eerst als Jefferson Wells en de laatste vijf jaar onder de vlag van FSV Risk Advisory.”

Zijn er hoogtepunten geweest?

“In 2010 zaten we in Kasteel Doorwerth, waar een ludieke butler de genodigden met een klein brommertje met zijspan ophaalde van de parkeerplaats iets verderop. Harrie de Poot, een erg lange man, zat helemaal opgevouwen in dat zijspan. Dat was een vrolijk begin van de avond. Toen we in april 2008 voor de tweede keer in Kasteel Vanenburg waren, was het ontzettend mooi weer en kon er van de tuin genoten worden. Dat geeft ook altijd goede herinneringen. Vanwege vakanties en kalenders is het President's Dinner tegenwoordig meestal in november, dat biedt ook wel een feestelijke sfeer. Het is ieder jaar weer een mooie uitdaging om een geschikte, inspirerende locatie te vinden waar we nog niet geweest zijn.”

Hoe ziet u de toekomst van het President's Dinner?

“Ik zie het IIA nog vele jaren succesvolle President's Dinners organiseren, waar ik zelf zoveel mogelijk bij betrokken hoop te zijn! Dergelijke galadiners zijn in Nederland toch minder gangbaar dan in landen zoals Groot-Brittannië en de Verenigde Staten, maar dat maakt het juist zo speciaal. Het is een traditie geworden die het waard is om nog lang voort te zetten.” <<